

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Třída 1. máje na fotografii ing. Vladimíra Foltánka.

ROČNÍK XXIII.

LISTOPAD 1981

PROGRAM OSLAV K 64. VÝROČÍ VŘSR A MČSP

---

5. 11. 16.00 hod.	SLAVNOSTNÍ KLADENÍ VĚNCŮ k Památníku družby
5. 11. 18.00 hod. sál LŠU	SLAVNOSTNÍ VEČER k zahájení oslav 64. výročí VŘSR a MČSP s programem
10. 11. 15.00 hod. Městský dům pionýrů	KRESBY DĚTÍ S MÍROVOU TEMATIKOU
11. 11. 18.00 hod. sál JKP	Přednáška s BESEDOU K VŘSR
17.—19. 11. Kino Svět:	PŘEHLÍDKA SOVĚTSKÝCH FESTIVALOVÝCH FILMŮ
19. 11.	VEČER DRUŽBY se sovětskými turisty
21. 11. 8.00 hod. SOU Sigma	TURNAJ VE STOLNÍM TENISE o putovní pohár IX. ročníku MěstV SČSP
24. 11.—26. 11.	DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL
listopad náměstí Kl. Gottwalda	SLAVNOSTNÍ PŘISAHA VOJENSKÉ POSÁDKY
11. 12. kult. dům CVH 19.00 hod.	SLAVNOSTNÍ VEČER K UKONČENÍ MČSP s programem — účinkují herci ostravských divadel, konferuje zasl. umělec Josef Kobr

---

POHLEDNICE Z VOLGOGRADU

O Volgogradu bylo již mnoho napsáno i na stránkách Kulturního zpravodaje. Přesto se chci se čtenáři podělit o své dojmy a navázat tak na již dříve otištěné „Vzpomínky na Kazan“.

Z letiště v Kazani odletáme v 16.45 hodin opět letadlem typu Antonov 24. Letuška ohlásila výšku letu 5400 m, rychlost 450 km v hodině, trvání letu 2 hodiny 10 minut. Než se letadlo dalo do pohybu, rozloučili jsme se pohledem s městem, kde jsme viděli tolik zajímavého a pozoruhodného, i s vonící stepí kolem proteplenou sluncem. Na obloze není jediného mráčku a pěkné počasí dává tušit příjemný let. Připoutali jsme se a motory letadla se zvonivě rozšuměly. Pod jeho koly začala ubíhat letištní plocha nejprve zvolna, pak rychleji a ještě rychleji až mizí daleko v hloubkách pod námi. Věnovali jsme se klidnému letu, povídali si o prožitcích dne a okénky sledovali tmavomodrý tok Volhy, nad kterou letíme, aby nás bezpečně dovedla k cíli naší cesty — Volgogradu.

Ve Volgogradu přistáváme v 19.05. Posouváme ručičky našich hodinek o 1 hodinu, takže rozdíl od našeho času činí 3 hodiny. I když jsme si posunuli ručičky hodinek o 1 hodinu — Moskevský čas na nádražích a letištích zůstává v platnosti. Procházíme halou výstavné letištní budovy a odjíždíme autokarem z letiště vzdáleného 40 km od Volgogradu s novým průvodcem Slávou do hotelu Inturist ve středu města na Revolučním náměstí.

Následuje obvyklé rozmístění na pokoje, mytí a úprava k pozdní večeři podávané ve 21.30 hodin. Usedli jsme v prostorné restauraci hotelu za stoly prostíhané bílými ubrusy v očekávání, co asi chutného nám připravila pravá ruská kuchyně. Na tak pokročilou dobu to byla večeře velice bohatá a chutná. Po ní odcházíme do svých pokojů. Ještě než jsme ulehli ke spánku, využili jsme koupelny, která byla součástí pokoje k příjemné lázni před spaním. Postele svítí bělostí a zvou k odpočinku po dni plném dojmů a poznání.

Krátká noc minula. Probouzíme se svěží a v dobré pohodě. Uvítalo nás jiskrné ráno zalité sluncem a slibovalo pěkný a velmi teplý den.

V 9 hodin jsme s chutí snědli nezvykle sytou snídani, a jak bylo minulý den určeno, v půl desáté vyjíždíme autokarem od hotelu na nábreží Volhy. Je to výstavné, široké nábreží, které se táhne v délce téměř 70 km a je chloubou města. Seznámili jsme se s místy hrdinného odporu Sovětské armády v nepředstavitelně krutých bojích s německými fašistickými armádami. Kromě mnoha dalších významných míst jako je mlýnice, dnes památník bojů ponechaný v původním stavu. Je to čtyřpatrová budova bez střechy, bez oken, nápadná světlou červení ostřílených cihel bez omítky, němý to svědek války, stále výmluvně varující nová pokolení. Vyzývá k bdělosti a ostráživosti současných dnů.

Zastavili jsme se před domem č. 39. Je to Pavlovův dům, do něhož se Pavlov při obléhání dostal poklopem a potom jej s osmnácti soudruhy hájil 56 dnů. V úžase jsme stáli pod schodištěm stoupajícím vzhůru k Mamajevově mohyle. Po obou stranách schodiště upoutávají náš zájem obří basreliéfy, a z neznámých míst slyšeli jsme hudbu tichou a velice smutnou. Pomalu a mlčky stoupáme po schodišti výš a výš vstříc gigantické soše Matce Rusi. Postava s vlajčícími vlasy i oděvem ve větru vtesaná do kamene, dívá se smělym pohledem do dálav nekonečných rovin. Socha je vysoká 86 m, a meč který třímá v pravé ruce vztyčené šikmo vzhůru k obloze má 26 m. Tato impozantní dominanta vévodí nad širým okolím a střeží klid a mír své země a úspěchy dosažené jejím nadaným a pracovitým lidem, lidem jdoucím vstříc světlým zítřkům pod vedením své rodné komunistické strany.

Autorem této sochy je národní umělec SSSR Jevgenij Viktorovič Vučetič. Narodil se 28. 12. 1908 v Dněpropetrovsku, studoval v letech 1926—1930 na Umě-

lecké škole v Rostově na Donu a v letech 1931—1933 na sochařské fakultě Institutu proletářského výtvarného umění. V letech Velké vlastenecké války bojoval na frontě jako velitel praporu. Otřesné válečné dojmy se mu vryly hluboko do paměti i do citlivého srdce a staly se po válce základnou jeho umělecké tvorby.

Opět se na chvíli zastavujeme a posloucháme výklad průvodce. Ukazuje do dálky za řeku Volhu, za rozsáhlé písčité pláže, a ještě dále za zelený pruh stromů. Tam, kde žily kdysi tatarské kmeny, které podnikaly loupeživé nájezdy do úrodných oblastí, které kdysi pojmenovali Cary — čín, to znamená Žluté písky. Nyní se tam daleko za řekou nacházejí sovchozy a kolchozy.

Postupně docházelo ke změnám názvu města na Carycin, Stalingrad, Volgograd, jak město poznamenával tok historických událostí.

Společně se na schodišti fotografujeme na památku. Nacházeli jsme se právě nad kašnou s vodou obklopující mocnou sochu bojovníka se samopalem a granátem. Jeho postoj i výraz tvrdých rysů tváře vyjadřoval odhodlání zemřít za vlast. Tak sugestivně působilo dílo autorovo.

Povšiml jsem si zajímavé a nejvyšší sympatické skupinky. U kašny jsem viděl stát dědečka s bílými vlasy i vousy oblečeného v bílé rubáše. Po své levé straně držel za ruku vnučka a po pravé vnučku. Oběma nebylo více jak šest let. Obdivují velkou sochu bojovníka, dívají se do vody v kašně a dědeček jim něco vypravoval. V tom hošík vhodil do vody peníz. Dívčenko zvýšeným hláskem zvolala — počemu ty hodil děnky v vodu? — A hošík vzrušeně odpověděl — po etomu, čtoby nikagda vojny něbylo!...

Pokračujeme dále schodištěm vzhůru, socha nabývá na velikosti a opět se zastavujeme. Průvodce vypravoval, že když prší, voda na zemi se mění v rezač potůčky. Tak je půda prostoupena kovovými střeplinami z granátů a jiného válečného materiálu. Takže když prší, země jakoby dodnes krvácela. S úctou nabíráme tuto prst posvěcenou krví bezpočetných hrdinů, kteří do ní naposled vdechli vzpomínku na své drahé tam někde doma...

Konečně jsme až docela nahoře a obří socha vnucuje nám pocit malosti, ale i pocit bezpečí, neboť reprezentuje velikost a sílu ducha lidu velké země, našeho bratra a nejlepšího přítele.

Vstoupili jsme do mauzolea padlých hrdinů, abychom se poklonili jejich památce a položili kytici květů. Veliká dlaň drží pochodeň a oheň tiše plápolá... Tato místa zanechala v každém z nás hluboký a nezapomenutelný dojem. Prostředí jakoby prostupovalo neviditelné, živé fluidum a zmocňovalo se srdcí všech přítomných. Do srdcí nás živých se všeptávalo silou chvíle. — Zemřeli jsme, abyste vy mohli žít. — Prostor je nabit varováním mrtvých. — Chraňte mír a bojujte zaň ze všech svých sil, protože mír je život a věčné mládí světa. O to vás žádáme my se jmény i bezejmenní!...

Vrátili jsme se zpět do hotelu k obědu. Po obědě odjíždíme k přístavu na Volze. Sestoupili jsme širokým schodištěm na nábreží a zaplnili prostory tryskové lodi Raketa k hodinové projížďce po řece. V těchto místech je řeka Volha široká 2,3 km a hluboká 10 m. Loď se zvolna rozjíždí, jakoby nadzvedává, a klouže po hladině vpřed. Vychutnáváme rychlou a pohodlnou jízdu, prohlížíme si oba vzdálené břehy i loď které míjíme. Před vstupem do Volho-Donského kanálu nesoucího jméno V. I. Lenina se loď velkým obloukem otáčí k návratu zpět. Byl to toho dne nový příjemný zážitek, který zůstal trvale v našich vzpomínkách.

Následně volno jsme využili pro nákup suvenýrů a k napsání pohlednic přátelům a známým doma.

V 18 hodin scházíme se k výborné večeři. Všem chutnalo znamenitě, neboť jsme po projížďce a následně procházce městem notně vytrávili. Po večeři jsme šli do cirkusu. Stojíme před velkou kruhovou stavbou, kolem dokola zasklenou s bílými stori. Vešli jsme dovnitř. Nacházíme se v bufetu, který s vysta-

venými pochoutkami, zmrzlinou, limonádou, ovocem, a podobně ovíjí svými vitrinami a prodejem celý vnitřní kruhový prostor. Kolem se prochází před zahájením programu obecenstvo a nakupuje z vystaveného zboží různé pochoutky. V suterénu jsou umístěna WC s umývárnamí. Vstupujeme jedním z několika vchodů do hlediště a zaujímáme výhodná přední místa. Pohodlná měkká křesílka jsou potažena koženkou sedle barvy a pěkně se v nich sedí.

Přesně v 19.30 představení sovětských artistů uvedla svižná hudba a současně s ní se rozmítaly četné reflektory v pestré kulise barevných světél. Křížovaly všemi směry, prolínaly se až zůstalo normální osvětlení.

Po tomto efektním úvodu vstoupil do manéže hezký mladý muž ve fraku, z něhož svítila bělostná košile, uvítal diváky a oznámil první číslo programu. Pak každé další a další.

Viděli jsme vysoké cirkusové umění v pěkném kulturním prostředí a moc se nám výkony artistů líbily. A nejen výkony. Líbili se nám i krásní lidé, artisté sami... Neušlo naší pozornosti ani to, jak lidé přišli do cirkusu svátečně oděni, jak s napětím vnímali náročnou dovednost a um artistů, i jak živě aplaudovali jejich smělé výkony.

Bohužel, že všechno právě to pěkně tak rychle končí.

Je 22 hodin, hudba v závěru doznívá a my odcházíme buď do svého hotelu, nebo ještě na pozdní procházku teplým večerem osvětleného města.

Den se nám vydařil a bylo velmi teplo, cca 29 stupňů. Proto i večer byl velice teplý a záhony růží četných parků s fontánami vydechovaly vlahou vůni. Nechce se nám jít spát ten kouzelný večer. Chodíme ulicemi a nasloucháme tepu města a jeho mírového života.

Jeden náš člen výpravy s. Segeda z Potštátu byl odvezen do nemocnice, když náhle onemocněl a jeho stav se nelepšil. Ozvaly se ledviny. Tak se mu zájezd, na který se tolik těšil, příliš nevydařil.

Je opět ráno. Po snídani odjíždíme na Prohlídku Muzea obrany s mnoha doklady bojů, jež zde probíhaly. Možná, že dojde k setkání s přáteli z družebního města Michajlovky. Na toto setkání jsme se opravdu těšili.

Vstoupili jsme do prostorných místností muzea. Se zájmem jsme si prohlíželi šavle a vyznamenání i různé osobní věci, jako například hodinky generálů Jeremenka, Vorošilova a jiných velkých osobností, hrdinů Velké vlastenecké války. Ve vitrině visel dlouhý vojenský kabát jednoho generála, prošívaný 168 ranami. Bylo to tak. Zraněný generál byl odvážen v sanitním voze do nemocnice. Vůz byl napaden nepřitelem a generál zahynul...

Hned za námi vešla nová skupina Kubánců, a překvapilo nás jak ruský průvodce pohotově a perfektně prováděl svůj výklad ve španělštině. Přistoupil jsem ke skupině a pozdravil ji za naši z Československa, což bylo srdečně přijato.

Po ukončené prohlídce Muzea obrany bylo opět volno a každý si je mohl využít posvém. Většinou jsme se věnovali prohlídce obchodů a širokých prospektů jako je například Leninův prospekt, široké ulice — Komsomolská, Komunistická, Ulice míru, a každá z nich by mohla být v kterémkoliv z našich měst hlavní třídou, a byli bychom na ni hrdi.

Na Leninově prospektu je soustředěno nejvíce obchodů a velká frekvence lidí. Den je slunný a horký, ale široké aleje košatých lip skýtají příjemný stín. Zabloudili jsme do velké haly tržnice. S obdivem spočinuly naše oči pohledem na obřích hroznech vína hrajících všemi barvami, nasycených sluncem a lahodnou sladkou šťávou... Soudruh Josef Pavelka ze SMC z Hranic hrozen koupil a se všemi, pokud hrozen stačil, se podělil. Zaslil jsme nad takovým nádherným darem přírody a výpěstkem člověka.

Vracíme se zvolna k obědu. Usejdáme k dlouhému stolu. Tato zvláštní stolová úprava nám napověděla, že delegace z města Michajlovky vzdáleného 120 km přijela, aby se s námi setkala a pobesedovala.

Po seznámení a uvítacích projevech s přípitky na věčnou, ničím nerušenou družbu a bratrské přátelství jsme společně obědvali, při tom srdečně a družně hovořili. Po obědě jsme se sešli v salónek ve II. etáži k místku, kde jsme se vzájemně informovali o naší práci. Vyměnili jsme si suvenýry a před hotelem se nakonec společně vyfotografovali.

V 17.45 jsme se soustředili v domě odborů — oblastního profsojuzu — a zhlédli převážně dokumentární film „Bitva za Stalingrad“. Tento film byl hluboce působivý a tím více jsme ocenili náš život a práci v míru dneška. Vždyť život každého z nás byl vlastně vykopen velkým utrpením a velkými obětmi. Tato skutečnost nám nedává právo jednat jímak a nabádá k ocenění toho velkého československo-sovětského přátelství a odhodlání dále je prohlubovat, upevňovat a šířit.

Rozloučili jsme se s přáteli z Michajlovky před jejich dlouhou cestou zpět domů, a vrátili jsme se na večeri.

V 21 hodin odcházíme do svých pokojů, abychom si připravili zavazadla k odletu v 8.15 moskevského času do Kyjeva.

Je ráno 5. září. Snídaně byla již v 6 hodin, protože v 6.30 máme odjízď autokarem na volgogradské letiště.

Ještě naposledy jsme se rozloučili pohledem s Mamajevovou mohylou Matkou Vlasti, i s výstavným městem podél Volhy, s městem vzdušným a plným zeleně, kde bohužel pro nedostatek dešťů a velká vedra se ještě zelené listy keřů krouť a schnou. A zmáčkneš-li je ve dlaní, zapraskají, a změní se v zelenou drť.

Také dnešní den tomu přispěl. Teploměr ukazoval 33 stupňů. V ulicích bylo možno vidět ženy se slunečníky a v lehounkém letním oblečení.

V tržnicích a na širokých bulvárech dále se budou prodávat krásně a lákavě vybarvené hrozny, znamenitá zmrzlina všeho druhu, a vychlazená minerálka různých chutí na každém kroku, a sudy s kvasem dále budou obstoupeny žíznivými...

Ještě naposledy se loučíme se slovy v srdci ukrytými zvoláním — buď zdrav, Volgogradě — město na Volze — město hrdinů!

Otto Kvapil,
předseda MV SČSP Hranice.

Oslavy 110. výročí založení gymnázia

V sobotu 10. října 1981 ožily Hranice nezvyklým ruchem. V tento den se konaly hlavní oslavy 110. výročí založení gymnázia, které zahájilo vyučování 1. října 1871, po Brně, Olomouci, Přerově spolu v Valašském Meziříčí a Třebíči jedna z nejstarších českých středních škol na Moravě.

Dopoledne 10. října byla gymnazijní budova otevřena všem návštěvníkům, z nichž nejen ti dříve narození, ale i mladší absolventi, kteří neměli možnost školy v posledních deseti letech od oslav 100. výročí založení zhlédnout, s obdivem a uznáním se vyslovovali o nynějším vybavení a zařízení učeben, kabinetů a ostatních prostor. Akce „otevřených dveří“ měla velmi kladný ohlas, škole prošlo několik set absolventů.

Dopoledne se konalo také slavnostní zasedání představitelů školy, současného profesorského sboru i některých dřívějších profesorů, absolventů, kteří, dopoledne hovořili v „křesle“, a hostů, mezi nimiž byl jako absolvent tajemník ÚV KSČ dr. Jan Fojtík, představitelé politického a veřejného života — tajemnice OV KSČ Eva Mateřánková, předseda MěstNV Vítězslav Hons, místopředseda MěstV KSČ a ředitel patronátního podniku SIGMA Rudolf Kopřiva, zástupci školských a odborových orgánů. Po uvítání všech účastníků zasedání zástupcem

ředitele školy prof. Drahoslavem Šoborou ředitel ústavu Rudolf Novotný nastínil historii a současné úkoly i úspěchy hranického gymnázia jako všeobecně vzdělávací polytechnické školy. Úroveň a výsledky úsilí gymnázia ve výchově a výuce studentů vysoce kladně hodnotili a poděkování vedení a profesorskému sboru vyjádřili za MěstV KSC jeho místopředseda Rudolf Kopřiva, za OV KSC jeho tajemnice Eva Materánková, za odbor školství Sm KNV krajský školní inspektor Boh. Smyčka, jménem krajského a okresního výboru odborového svazu pracovníků školství a vědy vyslovili uznání a odevzdali obraz ak. malíře Boh. Dvorského „Kytice“ předsedové Mil. Vykydal a Dana Eichlerová. Shromáždění pokračovalo přátelskou besedou.

Kulturní odpoledne v zaplněném sále hranické sokolovny zahájil opět zástupce ředitele prof. Drahoslav Šobora, který uvedl, že oslava je ohlédnutím do minulosti, bilancováním přítomnosti a pohledem do budoucnosti školy. Současně uvítal mezi četnými hosty tajemníka ÚV KSČ dr. Jana Fojtíka jako absolventa školy, krajského školního inspektora Boh. Smyčku jako vedoucího delegace školství Sm KNV, Miloslava Vykydala a D. Eichlerovou jako předsedy krajského a okresního výboru odborového svazu pracovníků školství a vědy, všechny absolventy, bývalé profesory, zástupce SRPS a současné pracovníky školy. Ředitel gymnázia Rudolf Novotný ve výstižném projevu vzpomněl dvojího úsilí města Hranic v minulosti o založení české střední školy, připomněl oběti pracovníků i žáků školy v boji proti fašismu a zejména rozvoj a současné výsledky hranického gymnázia, úspěchy jeho žáků v kulturní činnosti, v odborných i sportovních soutěžích a uvedl nadějnou perspektivu ústavu v budoucnu.

Soubor SKIP při MěstV SSM v Přerově za vedení manželů Dany a Josefa Hosových uvedl původní poetický, působivý pořad, který připravili oba vedoucí s použitím literárních projevů absolventů školy a věnovali hranickému gymnáziu k jeho výročí.

Vyvrcholením odpoledne se stalo „**křeslo pro absolventa**“, v němž usedlo a na otázky konferenciéra Václava Čapka několik bývalých žáků hovořilo o své práci a vzpomínalo na příhody ze studií na hranickém gymnáziu. V „křesle“ se vystřídali zasloužilý umělec, spisovatel a filmový scénárista **Jiří Brdečka**, vědecký pracovník v oblasti mezinárodní spolupráce **ing. Vladimír Talásek, CSc.**, houslový virtuóz, člen Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK **JUDr. Ladislav Gadas**, krajský školní inspektor **Jaroslav Hýza**, oblíbená televizní hlasatelka **Marta Skarlandtová Hejnová**, neurochirurg **MUDr. Alfréd Pavlík** z fyziologického ústavu ČSAV a **ing. Břetislav Pivoda**, náměstek ústředního ředitele Čs. filmu. Program doplnili recitací veršů Jana Pilaře a Michala Černíka **Jana Wiedermannová** a **Petr Švarc**, účastníci Wolkrova Prostějova, a **Jana Vilišová** a **Ivo Slovák** klavírním přednesem Sonaty divertimenta Vlastimila Lejska jako zástupci nejmladších absolventů a současných žáků. Celý tento živý pořad vyzněl jako upřímný projev vděku bývalých žáků škole a organizátorům slavnosti a ukázal vřelý vztah absolventů k ústavu, který je dobře připravil pro život a pro práci na nejrůznějších úsecích života naší společnosti. Zároveň byl dokladem toho, že škola může být na své bývalé žáky, z nichž v „křesle“ mohl zasednout jen nepatrný počet, právem hrdá. Závěrečná část programu patřila vysloupení známé „cimbálové muziky bez cimbálu“, jak se nazývá krojovaný hudební a pěvecký soubor hranického gymnázia, který s vervou a zaujetím uvedl pásmo lidových písní.

Selkání absolventů pokračovalo tanečním večerem v sokolovně. Na závěr můžeme jen vyslovit přání: „Po dalších deseti letech opět na shledanou!“

—★—

K 110. výročí byla vydána tiskem **výroční zpráva gymnázia v Hranicích za léta 1976—1981**. Publikace, jejímž odpovědným redaktorem je prof. Karel Hole-

šovský, obsahuje v úvodním slovu ředitele Rudolfa Novotného obraz současného i budoucího rozvoje školy, ředitel Michal Lunter z gymnázia v Banské Štiavnici podává přehled družebních styků obou ústavů. Podstatnou část výroční zprávy tvoří stati jednotlivých profesorů o všech oblastech činnosti školy, o polytechnické výchově, kulturních akcích, o účasti a úspěších žáků v soutěžích, o výsledcích v tělesné a branné výchově aj. Také jednotlivé společenské organizace podávají přehled své práce. Závěr publikace tvoří statistické přehledy o organizaci školy, seznam profesorů, ostatních pracovníků a absolventů školy v uplynulých pěti letech. Výroční zpráva je svědomitě upravena a podává podrobný obraz práce školy.

110. výročí založení gymnázia je také věnován **pamětní list s originálním dřevorytem hranického akad. malíře a grafika Ladislava Vlodka**. Je na něm zachycen nový záběr všech tří dominant města — zámek, farní kostel a radnice při pohledu od říčky Veličky. Pečlivě a vkusně provedený pamětní list je trvalou připomínkou významného výročí.

Ludvík Novotný

Z MÉHO POBYTU V SOVĚTSKÉM SVAZU

Navzdory počasí

Když ustoupí zima a přijde jaro, stanou se zatím pevné cesty ve stepích blátivými a nesjízdnými. Sníh a led během několika dnů roztaje a přemění se v obrovská jezera vody. Tato voda zůstane tak dlouho, až jí stepní vítr a slunce vysuší. Je tomu tak proto, že půda je tvořena převážně z nepropustných jílu a proto voda nemůže vsáknout. Stepní cesty se v tomto období stávají nesjízdnými a doprava po nich se udržuje jen s nejvyšším vypětím. Těžká auta vyhlubují hluboké brázdy a ve tvořených kolejích balancují řidiči nákladních aut. Nebývá řídkým zjevem to, že dopravní prostředky zapadnou a jejich vyproštění je jen velmi obtížné za pomoci speciálních mechanismů, jako je například tahač Kirovec a další.

Na stavbě se museli naši řidiči pochopitelně i s tímto vyrovnat. Nebylo to nic jednoduchého, ale naše automobily i v tomto rozmaru přírody obstály sáctí. Byly to hlavně Pragy V 3S, které se dostaly prostě všude! Často se stávalo, že právě tato auta pomáhala vyprošťovat auta sovětských řidičů. Ale hlavní práce na stavbě zůstávají na řidičích nákladních Tater, kteří zajišťovali nezbytné materiály pro chod celé stavby. Taková cesta z Volgogradu do Pallasovky představovala okolo 350 km, z toho více jak třetina po stepní cestě, gruntovcé. Tento úsek se postupně zkracoval, ale přesto zůstával velmi obtížný. Taková cesta trvala i celou noc a mnohdy se Tatrovky vytahovaly navzájem. A projet se muselo za každou cenu, neboť materiál bylo třeba dovézt, jinak by se stavba zastavila a to nebylo možné. A to nebyl jenom stavební materiál, ale i potřebné potraviny, které se dovážely z Kamyšína a Volgogradu. V tyto dny prameňácké Avie nebyly schopny tuto cestu absolvovat, takže musely zaskočit Tatry. V toto období se jezdilo jen s nadlidským nasazením a lidé se překonávali každý den. Jinak to nešlo, to vše s sebou nesla stavba.

Nebyli to jenom řidiči, kteří se v tomto období překonávali. Byli to všichni pracovníci na výstavbě kompresorové stanice č. 1 a komplexní bytové výstavby v Pallasovce. I přesto, že se celé staveniště přeměnilo v jedno bláto, pracovalo se, úkoly se plnily a pokračovaly. Na bláto jsme si postupně všichni zvykli, takže nám ani nepřípadalo, že jsme v blátě ztráceli gumáky, klouzali a zapadali mnohdy až po kolena. Jedinou naší útěchou bylo to, že toto období netrvalo

nikdy příliš dlouho a bláto rychle vysychalo. Přes to všechno, když nastaly deště, dostávali zabrat lidé i technika.

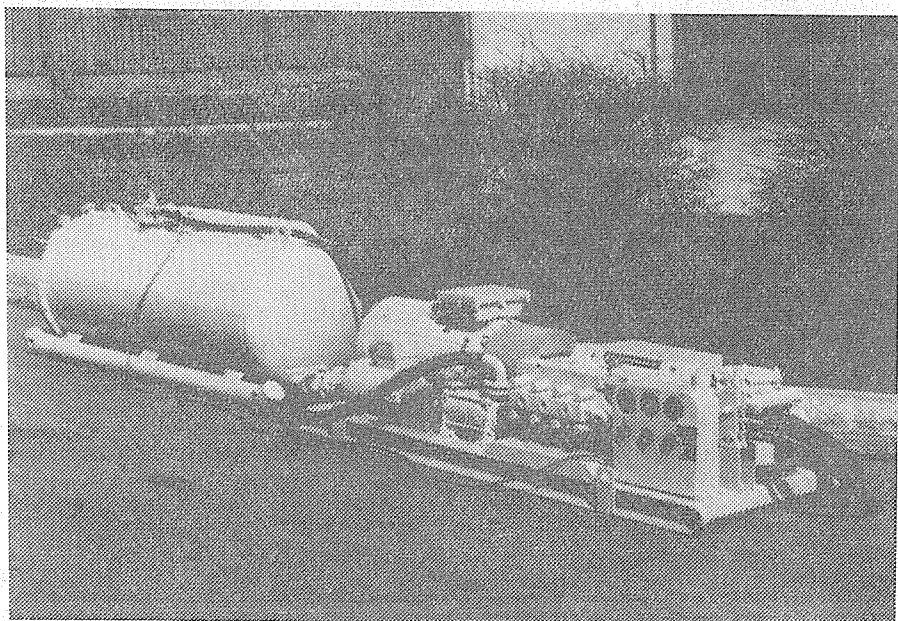
I za tohoto počasí jsme udržovali náš Gorodek čistý. K tomu pomáhaly panely na celém Gorodku, které se pravidelně čistily vodou. Během výstavby se podařilo vybudovat novou asfaltovou cestu k ubytovací základně. Tuto cestu jsme si vybudovali vlastními silami po skončené práci, kdy se z nás na chvíli stali asfaltěři a cestáci. Nelitovali jsme ale nikdo, protože tím jsme odstranili hory bláta, které se za tohoto počasí dostávaly až na ubytovací základnu a znepříjemňovaly nám život na základně. Přesto i přes tyto podmínky jsme se snažili nejenom dobře pracovat, ale také mít příjemné prostředí na Gorodku. Nepřízně počasí jsme si všichni užili dost. Ať už to bylo bláto u nás na jaře nevidané, ale také nepříjemně štípající mráz v zimě, spalující slunce v létě a znovu hory bláta na podzim.

Všichni, kteří zde pracovali, vykonali kus osobního hrdinství, neboť až na malé výjimky všichni vydrželi a všechny plánované stavby byly provedeny včas a ve velmi dobré kvalitě. O tom svědčí četná uznání sovětských soudruhů. A to byl jeden z nejlepších pocitů pro nás všechny.

Zbyněk Grossmann

Zlatá medaile z brněnského veletrhu pro SIGMU

Letošního 23. ročníku mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně, jehož nosným programem bylo energetické strojírenství, se zúčastnilo přes dva tisíce

Výrobek oceněný zlatou medailí na Strojírenském veletrhu v Brně — hydraulický agregát HA 80/320.

našich i zahraničních vystavovatelů, takže Brno se stalo významnou mezinárodní přehlídkou strojírenské techniky. V oboru hutnictví a těžkého strojírenství vystavovalo 65 našich podniků 521 exponátů nebo souborů či sad výrobků. O zlatou medaili veletrhu se ucházelo 210 přihlášených exponátů. Hodnotitelská komise pod vedením prof. ing. Fr. Brabce, DrSc., měla vzhledem k velmi dobré úrovni všech výrobků nelehkou úlohu. Celkem udělila nejvyšší ocenění 45 exponátům. O náročnosti výběru svědčí, že z uvedeného počtu bylo jen 21 čs. výrobků. Pro nás je potěšitelné, že mezi zástupci oceněných podniků, kteří 14. září 1981 v Rybířském sále Nové radnice v Brně převzali nejvyšší veletržní ohodnocení, byli i představitelé **konc. podniku SIGMA Hranice**, jímž byla **zlatá medaile udělena za hydraulický agregát HA 80/320** určený pro dodávání tlakové emulze posuvné výstuži v důlních chodbách. Hlavní části stanice tvoří vysokotlaké čerpadlo typu 25-PAR-3-60 a podávací čerpadlo typu 50 SVD 3 a elektromotory. Další součástí tvoří válcová, ležatá nádrž na vodu o obsahu tisíc litrů a k ní připojená nádrž na olej o obsahu 33 litrů pro vytváření emulze. Jednotlivé součásti stanice jsou umístěny na rámu, který je přizpůsoben pro přemísťování agregátu smykem po zemi. Automatický, bezpečný chod agregátu, který je přizpůsoben i pro práci v prostorách s možností výbuchu, zajišťují vypínací, pojistný a uzavírací ventil. Agregát je stavebnicové konstrukce, jež umožňuje dvojitou sestavu — jedné nebo dvou čerpacích stanic s jednou nádrží podle provozních podmínek a požadovaného výkonu. O agregát, který je výsledkem práce konstruktérů, techniků a dělníků konc. podniku SIGMA v Hranicích, je značný zájem u nás, zejména v OKR. Na veletrhu byly uzavřeny kontrakty o dodávkách tohoto nového pomocníka pro doly také v SSSR a v Polsku.

Na závěr připomeňme, že je to od roku 1969 v pořadí již **pátá zlatá medaile**, kterou hranická SIGMA získala na strojírenských veletrzích v Brně, a letos jediné toto nejvyšší vyznamenání, které bylo uděleno výrobkům podniků celého koncernu SIGMA.

LN

25 let závodního časopisu Hranický cementář

Při příležitosti Dne tisku, rozhlasu a televize 1981 vzpomněli pracující konc. podniku Cementárny a vápenky Hranice 25 let vydávání závodního časopisu HRANICKÝ CEMENTÁŘ. Na slavnostním aktu 18. září 1981 za přítomnosti vedoucího tajemníka OV KSČ RSDr. Františka Novosada, tajemnice OV KSČ Evy Materánkové, místopředsedy ONV ing. Drahošlava Havlase, gen. ředitele koncernu Cementárny a vápenky Praha Aloise Buchtíka a dalších hostů předseda CZV KSČ Karel Brychta a člen redakční rady Jan Kurovec vyzvedli význam místního a závodního tisku pro formování vědomí pracujících, pro propagaci pracovní iniciativy a aktivity, šíření pokrok. metod práce, zevšeobecňování zkušeností BSP, uplatňování usnesení sjezdů KSČ, podporu práce ROH a dalších společenských organizací. Zdůraznili kladnou úlohu Hranického cementáře při utváření koncernového uspořádání podniku a při propagaci „Souboru opatření“. Ředitel ing. Ladislav Horák mezi úkoly časopisu v nejbližší budoucnosti označil nutnost podpořit plnění závěrů XVI. sjezdu KSČ a úkolů 7. pětiletky, zejména zlepšováním kvality práce. Kladný přínos časopisu pro podporu politiky KSČ mezi pracujícími, pro plnění hospodářských úkolů vyzvedla tajemnice OV KSČ Eva Materánková a gen. ředitel CEVA Alois Buchtík. Ve všech vystoupeních byla vysoce vyzvednuta práce redaktorky Anežky Popové, všichni jí přáli v její současné chorobě brzké uzdravení. Při oslavě převzala řada dopisovatelů z řad dělníků a spolupracovníků **resortní a podnikové vyznamenání a uznání**. Odznak ministra „Nej-

lepší pracovník stavebnictví“ obdržel předseda CZV KSČ Karel Brychta, odznak gen. ředitele ČEVA byl udělen JUDr. Aloisu Pekařovi, střeľmistru Vojtěchu Tlustořákovi, Fr. Pavlíkovi, Karlu Ruřarovi, nositeli Řádu práce Josefu Čechovi, čestné uznání SmKV KSČ převzal ředitel ing. Ladislav Horák za podporu politiky KSČ, čestné uznání OV KSČ dostal Jiří Bařtan, Josef Čech, Pavel Částečka, Mil. Knichal, Fr. Kolářek, ing. Josef Sita, ing. Jar. Smejkal, Ladislav Šimůnek a redaktorka Aneřka Popová. Další spolupracovníci byli vyznamenáni odznaky zaslouřilého a nejlepšího pracovníka podniku aj. LN

Prototyp nové sněžové frézy

Pracovníci závodu Mechanizace traťového hospodářství ČSD v Hranicích podle požadavku odběratele z NDR a podle projektové dokumentace vyhotovené v oddělení vývojové konstrukce prařského podniku MTH ČSD zhotovili za půl roku prototyp nové výkonné kolejové frézy, určené speciálně pro odstraňování sněhu ze zavátých kolejů. Hlavní součástí nového zařizení je „řnek“, který při postupu nahromaděným sněhem je schopen odhazovat do stran závěje vysoké až tři metry. Bude mnohem výkonnější než dosud uřivané frézy, které snůh pomocí kartáčů shrnují na dopravníkové pásy, z nichž padá na vagóny, jeř se musí vyprazdňovat. Prototyp v hodnotě 1,5 miliónu Kčs, který zhotovila skupina pracovníků závodu za vedení provozního mistra Josefa Haři, převzali zástupci odběratele z NDR v termínu 30. zář 1981. Nyní bude smontován s kabinou pro obsluhující personál a s příslušnou lokomotivou, které byly připraveny v NDR. Po prověření funkce se počítá s výrobou dalších exemplářů tohoto nového typu sněžové frézy, která má usnadnit provoz na řeleznicích v nepříznivých zimních podmínkách. LN

Modernizace chirurgického oddělení v nemocnici

Po nedávné rekonstrukci a modernizaci oddělení chorob vnitřních, která byla dokončena v roce 1978, proběhly v prvních pololetích r. 1980 a 1981 rozsáhlé a náročné úpravy obou podlaří chirurgického oddělení a operačního sálu v druhém poschodí nemocnice v Hranicích. Přitom pracovníci hranického závodu OSP provedli generální opravu celé elektrické instalace, hygienického zařizení, jednotky operačního sálu a drobnější přestavby k zlepšení provozu a vzhledu oddělení. Poněvadž nemocnice nemá dosud lůžkové anesteziologicko—resuscitační oddělení, byly nově upraveny a vybaveny potřebnými přístroji dva pokoje se zvýšenou péčí, v nichž jsou soustředěna zařizení potřebná k rychlým zásahům a jsou také zavedena mimořádná hygienická opatření. Jsou určeny pro těžce nemocné, jejichž vážný stav mohou sestry sledovat zasklenými stěnami přímo z pracovny, umístěné uprostřed mezi oběma pokoji. Přímý kontakt všech nemocných se zdravotnickými pracovníky je umožněn rozhlasovým dorozumivacím zařizením z n. p. Tesla ve Valařském Meziřičí. Denní místnost pro nemocné je zasklenou přepážkou uzavřena a tím zvukově izolována od chodby. Zlepřily se tím provozní podmínky na oddělení. Místnost může sloužit v případě potřeby i pro výuku studentek střední zdravotnické řkoly, protože chirurgické oddělení je jedním ze školních pracoviřt pro přípravu středních zdravotnických pracovníků.

Uznání za včasné a kvalitní provedení náročných prací si zaslouří pracovníci hranického závodu OSP, obkladači z přerovského OSP a pracovníci podniku Vojenské stavby Praha za provedení litých podlah. Při znovuuvedení oddělení do provozu pomohli také pracovníci chirurgického oddělení nemocnice, soustředění do tří BSP, všichni nositelé bronzových odznaků BSP.

Náročná a včas provedená rekonstrukce a modernizace chirurgického oddělení přispěla ke zkvalitnění péče o chirurgicky nemocné ze spádové oblasti nemocnice s poliklinikou v Hranicích. LN

Z činnosti městské knihovny

Hranická městská knihovna vykazuje ve své činnosti letos opět pěkné výsledky: do konce zář si čtenáři v Hranicích a v místních částech vypůjčili celkem 147 100 knih, z toho přes 23 tisíc svazků naučné literatury a přes 32 tisíc svazků literatury pro děti a mládeř. Představuje to pěkný zájem čtenářů o dobrou četbu, která jim poskytuje nejen zábavu, ale i poučení.

Knihovna vyvíjela ovšem tradičně také obsáhlou osvětovou činnost. Pracovnice knihovny v čele s ředitelkou Jaromírou Fuskovou uskutečnily v tomto období 87 besed, především pro mladá čtenáře, 95 výstavek knih a 148 nástěnek, rozhlasových relací, přijaly řadu exkurzů.

Pro děti do 14 let byly určeny besedy o dětských knihách, např. Hoři s dynamitem, Lucie a zázraky, Na cikánské stezce, „povídání o přírodě“ nad knihami Jaromíra Tomečka, Dva kluci v palbě B. Říhy aj. Pro dospívající mládeř ve vyšších třídách základních řkol byly uspořádané besedy o životě a díle spisovatele J. Londa a o humoru v literatuře: „Smějeme se nad knihou“.

Pro zbývajíc část roku se zaměřily pracovnice knihovny zvláště na besedy k Měsíci řs.—sovětského přátelství o knihách sovětských autorů: Pro malé čtenáře to budou vyprávění o knihách A. Gajdara Tajemství R. V. S. a J. Senkeviče Na voru RA přes Atlantik. Jako součást boje proti negativním jevům a přispěvek k pěstování správného vztahu k přírodě je určena beseda o kniřce: Jak jsem křtil medvěda. Dospívající mládeř zaujmou besedy nad knihou B. Vasiljeva A zbylo jen ticho, věnovanou osudům řen za druhé světové války, a o povídkách Č. Ajtmanova. 160. výročí narození K. Havlíčka-Borovského připomene beseda o jeho životě a díle. Vedení knihovny připravuje také každoroční besedu s dlouholetými věrnými čtenáři.

A nakonec můžeme uvést, že se počítá s tím, že v přířtím roce se městská knihovna přestěhuje do vlastní budovy v ulici A. Zápotockého.

Návřtěvníkům knihovny připomínáme ještě znovu **půjčovní dobu v městské knihovně v Hranicích:**

Den	pro mládeř (hodin)	pro dospělé (hodin)
pondělí	12—17	13—18
úterý	12—17	9—16.30
středa	nepůjčuje se	
čtvrtek	12—17	9—17
pátek	12—16	9—16
sobota	9—12	9—12

Mladí filatelisté na výstavě „Mládí Pobečví — Přerov 81“

Při loňské úspěšné oblastní výstavě poštovních známek mladých filatelistů „Mládí Pobečví 80“ v Hranicích se zrodila myšlenka vytvořit tradici pořádání pravidelných přehlídek práce mládežnických sběratelů postupně v jednotlivých místech ležících na řece Bečvě. Letošní oblastní výstava poštovních známek mladých filatelistů „Mládí Pobečví — Přerov 81“ tuto tradici pomáhá vytvářet. Přerovská výstava, pořádaná Klubem filatelistů 07-18 v Přerově ve spolupráci s MěstDPM a kroužky mladých filatelistů ve dnech 3.—11. října 1981 soustředila celkem 72 exponátů mladých sběratelů z Přerova, Hranic, Valašského Meziříčí, Rožnova p. Radh. i z několika dalších míst Severomoravského kraje jako Olomouce, Havířova, Karviné, Opavy, Koprivnice aj.

Hranický kroužek mladých filatelistů 57-45 reprezentovalo celkem šest sběratelů a všichni byli úspěšní. **Nejvyšší ocenění výstavy — malou pozlacenou medaili a věcnou cenu získal Lubomír Dohnal za teritoriální sbírku „Rakousko 1850—1918“**, kterou neustále zdokonaluje. Další pět hranických vystavovatelů, z nichž jeden předvedl novou sbírku a další dva vystavovali vůbec poprvé, uvádělo námětové exponáty:

Jana Jakubcová obdržela za námětovou sbírku „Tanec“ **veľkou stříbrnou medaili a věcnou cenu**, což v podstatě znamená druhé nejvyšší ocenění, které jury udělila, když vysoce hodnotila nevšední sběratelský námět.

Petr Sehnoutka za námětovou sbírku „Kosmické výzkumy v SSSR“ si odnesl **malou postrýbřenou medaili**.

Stejně ohodnocení obdržel také **Petr Honzík**, který obeslal výstavu novou námětovou sbírkou „Lovečtí psi“.

Poslední dva sběratelé vystavovali poprvé: Exponát **Josafa Čihala** z místní části Velká v kategorii do 13 let na námět „Zemědělství“ jury ohodnotila rovněž **malou postrýbřenou medaili** a přes malý rozsah 8 listů jej označila jako velmi perspektivní sbírku. **Marcel Hercík** za námětovou sbírku „Psi“ obdržel **veľkou bronzovou medaili**.

Uvedené úspěchy stále rostoucího počtu mladých sběratelů svědčí o dobré práci kroužku a jeho vedoucího Aloise Jakubce, který dovede mládež zaujmout pro tuto ušlechtilou zálibu spojenou s rozšiřováním politických i odborných znalostí. LN

ZEMŘELÍ OBČANÉ Z HRANIC V ZÁŘÍ 1981:

Karel Elefant, Sovětské armády 1339, nar. 30. 1. 1920
Jaroslav Bocheza, Struhlovsko 1406, nar. 7. 4. 1913
Vojtěch Zatloukal, Pod Bílým kamenem 566, nar. 16. 10. 1913
Anna Horká, Sady Z. Nejedlého 409, nar. 8. 1. 1908
Jaroslav Holaj, gen. Svobody 484, nar. 28. 3. 1903

ČEST A VĚČNÁ PAMĚŤ VŠEM ZEMŘELÝM SPOLUOBČANŮM!

Za malířem Bedřichem Holasem

14. září 1981 odešel neočekávaně navždy malíř Bedřich Holas. Hranický rodák, narozený 1. dubna 1911, už od mládí měl zájem o malířství a hudbu. Pro nepříznivé hmotné podmínky doma se však, podobně jako jeho starší bratr, akademický malíř, zasloužilý umělec Ota Holas, mohl věnovat výtvarnému umění až v pokročilejším věku. Soukromé studium malířství dovršil Bedřich Holas v letech 1962—1964 u předního pedagoga, akademického malíře Vladimíra Hrocha, ředitele střední uměleckoprůmyslové školy v Uherském Hradišti.

Malíř Bedřich Holas si oblíbil techniku holandského pastelu, pracoval však hojně také s olejem a temperou. S oblibou na svých plátnech vytvářel květinové kytice a zátiší, často se však také věnoval krajinomalbě. Měl velmi rád své rodiště, kam se stále vracel a na četných záběrech zachytil staré Hranice, jejich půvabná, dnes už někdy zaniklá zákoutí, i krásy Pobečví. Žil sice trvale v Opavě, když si však zařídil ateliér v chalupě u Rýmařova, vytvořil četné panoramatické pohledy na okolní horskou krajinu i na četná místa v okolí, takže si vysloužil název „malíř Jesenicka“. Jeho obrazy vycházely z realistického zachycení skutečnosti, vynikají živými, někdy hutně nanesenými barvami, jimiž se blíží expresionistickému výrazu. Veřejnost měla možnost seznámit se s dílem Bedřicha Holase na četných výstavách, v rodných Hranicích se představil v roce 1969 a 1971, vystavoval v Rýmařově, ve Vrbně, v Břidličné, naposled měl obsáhlou přehlídku díla v roce 1979 v Odrách, menší expozice měl také v Bulharsku a v Rumunsku. Byl neobyčejně plodným umělcem, smrt ho zastihla v Rýmařově v přípravách na další výstavu. Odešel, zůstává však po něm obsáhlé, osobité dílo.

L. Novotný

Na poště nezapomínají na bývalé spolupracovnice

ZV ROH na hranické poště jako každoročně uspořádal tradiční besedu s bývalými spolupracovnicemi, tentokrát u příležitosti voleb nových členů závodního výboru. Slavnostní setkání s důchodci zahájili pionýři ze skupiny „Mladá garda“ z II. základní školy na Šrototově náměstí pěkným a vtipným kulturním pořadem s pošťáckou tematikou, kterou si sami pro pracovnice zajímavě upravili. Všichni přítomní byli také mile překvapeni vkusnou výzdobou stolů květinami, připravenými pro návštěvníky. Besedu zahájila Milada Chytrá uvítáním důchodců a v krátkém politickém referátě seznámila přítomné s dnešní situací ve světě. Vedoucí poštovního provozu Marie Vymazalová hovořila zajímavě o nynější práci a o novinkách v poštovním provozu. Za okresní správu spojů pozdravil důchodce s. Vávra a zároveň vysvětlil nový systém doručování poštovních zásilek zavedením motorizace. Při obcerstvení se rozproudila živá diskuse k předneseným zprávám, důchodci vzpomínali na svou práci ve službách pošty, nejstarší z nich byli potěšeni připravenými dárky. Při loučení vyslovovali všichni přání, aby se v příštím roce opět mohli v plném počtu setkat. Marie Kroupová

Slavnostní koncert „60 let dechového orchestru Hranice“ v Oederanu

Velký dechový orchestr Jednotného klubu pracujících v Hranicích oslavil v letošním roce 60 let svého trvání. V rámci těchto oslav navštívil spolu s tanečním orchestrem Pobečvanka ve dnech 9.—12. října město Oederan, kde udržuje již 14 let družbu s Dechovým orchestrem města.

Němečtí přátelé přivítali naše hudební kolektivy velmi srdečně a na vyvrcholení celého programu zorganizovali v sobotu dne 11. října slavnostní koncert pod názvem „60 let dechového orchestru Hranice ČSSR“. V přeplněné sportovní hale v Oederanu vystoupil v tříhodinovém pořadu Dechový orchestr JKP pod vedením Josefa Šimáčka, Pobečvanka pod řízením uměleckého vedoucího Aloise Kujala a Dechový orchestr města Oederanu pod taktovkou Inga Weise. Naši hudebníci si již v minulých letech získali oblibu německého publika, i tentokrát dobře reprezentovali českou hudbu a za svůj výkon byli odměněni bouřlivým potleskem.

Blahopřání jubilantům, kteří se v měsíci listopadu dožívají:

75 let:	Anna Synková, Galašova 21 Květoslava Lvovová, Zborovská 1656 Otto Frankovič, Struhlovsko 1490 Antonie Zdražilová, kpt. Jaroše 1371 Antonín Kocián, Jaselská 1043 Anděla Odstrčilová, Komenského 286 Marie Rotterová, Sov. armády 255 Marie Schovancová, Struhlovsko 401 Hedvika Kubálková, Hranická 200 Anna Beková, Husitská 430 František Vašínska, Středolesí Hubert Vavřík, Valšovice Emilie Šebestová, Olšovec	
80 let:	Eliška Geyerová, Hromůvka 1520 Anna Smitková, Hakenova 49 Štěpánka Opravilová, Máchova 935 Anděla Kunovská, Drahotuše, Novosady 165 Valerie Kapinusová, Hranická 319 Anna Libosvářová, Drahotuše, Mlýnská 362	
85 let:	Karel Kopecký, Vrchlického 57 Hedvika Glosová, Vrchlického 852	
90 let a více:	Františka Slavíková, Jiráskova 115 Adolfa Škorpíková, Jiráskova 112 Marie Vladařová, Čs. armády 13	91 let 92 let 93 let

PROGRAMY JKP

Neděle 1. 11. 15.00 hod. sál JKP	DISKOTÉKA uvádí Vladimír Vlach
Pondělí 2. 11. 16.00 hod. kult. dům CVH	PRODLOUŽENÁ LEKCE kursů společenského tance a chování
Neděle 8. 11. 15.00 hod. sál JKP	DISKOTÉKA Richarda Pogody
Čtvrtek 5. 11. 18.00 hod. sál JKP	PRODLOUŽENÁ LEKCE kursu společenského tance a chování
listopad 8.15, 9.45 a 11.00 sál JKP	Akce v systému „Kultura školám“ výchovný koncert pro žáky ZDŠ 4., 5., 6. tříd. DECHOVÉ KVINTETO A KOMORNÍ HUDBA Účinkují členové MF Olomouc a Jan Vičar
Neděle 15. 11. 15.00 hod. sál JKP	Taneční odpoledne pro mládež skupina VARIACE Praha
Neděle 22. 11. 15.00 hod. sál JKP	DISKOTÉKA uvádí Richard Pogoda
Neděle 29. 11. 15.00 hod. sál JKP	DISKOTÉKA uvádí Richard Pogoda

Předprodej vstupenek v kanceláři JKP

Akce klubu mladých

Pondělí
16. 11.
18.30 hod.
sál JKP

BESEDA o životě mládeže v SSSR
hovoří s. Jiří Nekl, tajemník OV SSM,
spojená s diskotékou, kterou uvádí
Vladimír Vlach

Pondělí
30. 11.
sál JKP
18.30 hod.

DISKOTÉKA
uvádí Vladimír Vlach

Předprodej vstupenek na tyto akce v prodejně Supraphon.

Středa
18. 11.
19.15 hod.
lázeňský dům
Sokolovo

KONCERT SOUBORŮ Z UČ
slovem provází B. Ottová

PROGRAMY KIN

Kino Svět:

3. 11.—5. 11.

SNOUBENKA
Film NDR. O ženě, která pomohla překlenout 10 let trýzně
a odříkání. Mládeži nepřístupno.

6. 11.—9. 11.

HISTORIE HŘÍCHU
Polský film. Drama ženy, která lásce obětovala život. Mládeži
do 18 let nepřístupno.

10. 11.—12. 11.

Z NEPATRNÝCH PŘÍČIN VELKÉ NÁSLEDKY
Bulharský film. Komedie ze současnosti o morálce zatížené
předsudky minulosti. Mládeži přístupno

13. 11.—16. 11.

Z VÍŘE
Francouzská filmová komedie s J. P. Belmondem a R. Welcho-
vou v hlavní roli, plná odvážných skoků, z nichž poslední
míří k oltáři. Mládeži přístupno.

FESTIVAL SOVĚTSKÝCH FILMŮ: 17. 11.—19. 11.

17. 11.

MOJE AMFISA
Příběh velké lásky, která měla trvat věčně. Ml. přístupno.

18. 11.

ZLATÝ PODZIM
Příběh talentovaného muže, který dlouho nenacházel
smysl života. Mládeži přístupno.

19. 11.

MIMORÁDNĚ DŮLEŽITÝ ÚKOL
Rozhodující nástup stíhaček IL-2 do bojů druhé světové
války. Mládeži přístupno.

20. 11.—23. 11.

LÉKAŘI
Argentinský film. O jedné nemocnici ve velkém městě v da-
léké zemi. Mládeži nepřístupno.

24. 11.—25. 11.

POVOLÁNÍ KASKADÉR
Napínavý příběh lidí, kteří svůj život nasazují pro slávu ji-
ných. Film USA. Mládeži nepřístupno.

26. 11.

JSEM HEREČKA
Pro členy KPSF Sovětský film. Významné mezníky života slavné ruské tragédky.

27. 11.—30. 11.

TAJEMSTVÍ HRADU V KARPATECH
Český film na motivy románu J. Verna. Hrůzostrašná komedie
o starém hradu a nových strašidlech.

Začátky představení v kině Svět v 17 a v 19.30 hodin.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI — každou sobotu v 15 hodin

7. 11.

ČAROVNÁ RYBÍ KOSTIČKA
Český film. O pejskovi a kočičce, o Machovi a Šebestové a
o dalších známých pohádkových postavkách.

14. 11.	ZLOMENÁ PODKOVA Sovětský film no motivy J. Verna
21. 11.	DĚTI KAPITÁNA GRANTA Sovětský film podle románu J. Verna
28. 11.	POTÍŽE S DOMINIKEM Polský kreslený film. Veselé trampoty se slonem, který nečekaně vyrostl.

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ — každou neděli ve 14.30 hodin

1. 11.	KOPRETINY PRO ZÁMECKOU PANÍ Český film. Prázdninová komedie o holkách krásně praštěných.
8. 11.	ZELENÝ DVŮR Maďarský film. O jednom neobyčejném klukovském přání.
15. 11.	NAD TRNKOVÝM KEŘEM Český film. Nečekané dobrodružství městského kluka v prostředí šumavské přírody.
22. 11.	POKLAD AZTÉKŮ Film NSR. L. Barker a G. Barray v hlavních rolích filmového přepisu románu K. Maye.
29. 11.	PYRAMIDA BOHA SLUNCE Film NSR. Pokračování napínavého souboje o legendární poklad Aztéků.

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY:

4. 11.	NOVOROČNÍ POHÁDKA
11. 11.	NAZDAR KEDLUBNY
18. 11.	KLAUN FERDINAND A STRAŠIDLA
25. 11.	KAŇKA DO POHÁDKY

DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL:

24. 11.	DOBRODRUŽSTVÍ ALIBABY A 40 LOUPEŽNÍKŮ Film SSSR. Výpravný film na motivy lidových pohádek o statečném muži a moudré krasavici, kteří museli překonat kouzla zlé moci.
25. 11.	KAŇKA DO POHÁDKY Český film. Bláznivá pohádka o kouzelné kaňce Josefa Lady.
26. 11.	NEŘÍKEJ MI MAJORE Český film. Detektivní pátrání po záhadném muži se sedmi holuby.

Začátky představení v 15 hodin. Po každém představení budou slosovány vstupenky. Výherci budou odměněni. Diváci, kteří si zakoupili průkazky Klubu přátel sovětského filmu mají na všechna představení vstup zdarma.

24. 11.	DOBRODRUŽSTVÍ ALIBABY A 40 LOUPEŽNÍKŮ ve 13.30 Tento film věnuje dětem Městský výbor SČSP. Vstup zdarma.

KINO DRAHOTUŠE:

-
4. 11. v 19.00 U RODINNÉHO STOLU
Sovětský film. O dívce, která sobecky hlídala své vlastní štěstí.
-
6. 11. v 19.00 JEDEN HOT A DRUHÝ ČEHÝ
8. 11. v 16.30 a 19.00 Francouzský film. Louis de Funes nadšeným vynálezcem. Annie Girardotová neméně nadšenou zahradnicí. Veselý souboj techniky a přírody v jednom domě. Mládeži přístupno.
-
11. 11. v 19.00 KYTKY NA STŘEŠE
Film NDR. Komédie o tom, jaké trampoty může sebou přinést velké auto. Mládeži přístupno.
-
13. 11. v 19.00 POVOLÁNÍ KASKADÉR
15. 11. v 19.00 Film USA. Napínavý příběh lidí, kteří svůj život nasazují pro slávu jiných. Mládeži nepřístupno.
-
15. 11. v 16.30 ZLATÁ SLEPICE
Česká filmová skorobajka. Byla jednou slepička, ta snášela vejíčka [jedno vejce = 1500 Kčs]. Mládeži přístupno.
-
18. 11. v 19.00 POHLED Z PODKROVÍ
Jugoslávský film. Napínavé pátrání po záhadném pachateli. Mládeži nepřístupno.
-
20. 11. v 19.00 TŘI DNY KONDORA
22. 11. v 19.00 Vzrušující thriller známého amerického režiséra S. Pollacka. V hlavních rolích R. Redford a F. Dunawayová. Mládeži nepřístupno.
-
22. 11. v 16.30 KOPRETINY PRO ZÁMECKOU PANÍ
Český film. Prázdninová komedie o holkách krásně praštěných.
-
25. 11. v 19.00 ZKOUŠKA MIKROFONU
Film RSR. Nevšední pokračování jedné televizní reportáže. Mládeži nepřístupno.
-

-
27. 11. v 19.00 PROŽÍT SI SVÉ PEKLO
Francouzský psychologický film — kriminální drama s A. Girardotovou v hlavní roli. Mládeži nepřístupno.
-
29. 11. v 16.30 TO NEJLEPŠÍ Z LAURELA A HARDYHO
Americký stříhový film z nejnámějších grotesek slavných komiků. Mládeži přístupno.
-

Představení pro děti a mládež — každou neděli v 15 hodin

-
1. 11. CHLUPÁČ A ŠPUNT
Příhody malého chlapce a jeho psa.
-
8. 11. ČAROVNÁ RYBÍ KOSTIČKA
O pejskovi a kočičce, o Machovi a Šebestové a o dalších známých pohádkových postavičkách.
-
15. 11. O PRINCI SE ŽELEZNÝM SRDCEM
Sovětská filmová pohádka.
-
22. 11. ČERNÝ MLYNÁŘ
Film NDR. O sedmi čeledínech a kouzelném prstýnku.
-
29. 11. LISÁCI, MYŠÁCI A ŠIBENIČÁK
Český film. Vyprávění o dětech, koních a jedné „válce“.
-

Představení pro školní družiny:

-
11. 11. HONZÍKOVA CESTA
-
25. 11. JAK PAN ČÁRKA A PAN TEČKA TRÁPILI SE DOKOLEČKA
-

Změna programu vyhrazena.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11.